

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4Csp/118/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617204196
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2018:4617204196.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: N. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. Y. XXXX/XX, XXX XX U., o zaplatenie 1.002,10 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.002,10 eura v splátkach po 50 eur mesačne s účinnosťou od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok.

V časti o zaplatenie úroku vo výške 28% ročne zo sumy 1.002,10 eura od 12.05.2017 do zaplatenia súd žalobu zamietá.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 37,76%, o výške ktorých rozhodne tunajší súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1.002,10 eura spolu s úrokom vo výške 28% ročne od 12.05.2017 do zaplatenia z dôvodu, že dňa 14.08.2014 uzavreli zmluvu č. 9152503003, na základe ktorej bol žalovanej zriadený účet, pričom povinnosťou žalovanej bolo, aby mala na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, ale zo strany žalovanej došlo k porušeniu uvedenej zmluvnej povinnosti a dostala sa na účte do nepovoleného prečerpania a tento dlh nevyrovnala a preto bol dňa 11.05.2017 zatvorený účet žalovanej a debetný zostatok na jej účte bol prevedený na vnútorný pohľadávkový účet žalobcu. Zároveň žalobca spolu so žalobou predložil zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzavretú so žalovanou dňa 14.08.2014 ako aj výpis z účtu, podľa ktorého ku dňu zrušenia účtu t.j. k 11.05.2017 bol na účte dlh vo výške 1.002,10 eura. Na základe výzvy súdu žalobca podaním zo dňa 22.08.2017 špecifikoval, že vymáhaná suma 1.002,10 eura predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej vyplývajúcimi z predloženej platobnej histórie vo forme výpisov z účtu žalovanej. Podľa tohto podania debetné transakcie predstavovali sumu 36.966,99 eura a kreditné transakcie sumu 35.964,89 eura. Zároveň žalobca pripojil zmluvu o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 10.12.2014 uzavretú so žalovanou, podľa ktorej žalovanej bolo zriadené povolené prečerpanie do výšky limitu 1.000 eur na účte č. 9152503003/5600 a variabilná úroková sadzba je 19,9% ročne. Podaním zo dňa 23.02.2018 žalobca uviedol, že so žalovanou uzavreli dňa 10.12.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, ktorou zriadil pre žalovanú limit povoleného prečerpania vo výške 1.000 eur s úrokovou sadzbou variabilnou vo výške 19,9%. Náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní upravuje ustanovenie § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a uzavretá zmluva obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti. Zrušením povoleného prečerpania

a neuhradením dlžnej sumy sa žalovaná dostala do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte.

2./ Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila a uviedla, že keď uzatvárala zmluvu, tak nebola znalá problematiky ohľadom pôžičiek a preto požiadala bývalého zamestnávateľa, aby jej pomohol a bolo jej ponúknuté povolené prečerpanie na účte do limitu 1.000 eur, avšak po strate zamestnania ho nebola schopná splácať. Nemá presný prehľad, koľko vyčerpala a koľko zaplatila a v súčasnej dobe nie je schopná platiť ani minimálne splátky. Zároveň poukázala na to, že zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľský úver, avšak zo strany žalobcu boli predložené neúplné výpisy a preto sa nevie vyjadriť k rozsahu čerpania úveru.

3./ Rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 4Csp/118/2017- 260 zo dňa 06.04.2018 bola žaloba žalobcu zamietnutá v celom rozsahu z dôvodu, že žalobca až v priebehu konania zmenil a doplnil rozhodujúce skutočnosti tvrdené v žalobe, čo je potrebné v zmysle § 140 ods. 1, 2 CSP považovať za zmenu žaloby, pričom žalobca v priebehu konania zmenu žaloby nenavrhol a teda nemohol byť posúdený jeho nárok v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania a súd ho posudzoval iba ako nárok podľa zmluvy o zriadení účtu a vychádzajúc z pripojených dokladov nemal nárok žalobcu za preukázaný a teda žalobca neunesol dôkazné bremeno na svoje tvrdenia ohľadom pohľadávky voči žalovanej.

4./ Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 25Co/157/2018 - 279 zo dňa 10.10.2018 zrušil napadnutý rozsudok tunajšieho súdu a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie, nakoľko sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že sa jedná o zmenu žaloby v prípade podania žalobcu zo dňa 23.02.2018 (pokiaľ by uvedené podanie aj bolo vyhodnotené ako zmena žaloby, tak súd mal postupovať v zmysle ustanovenia § 294 v spojení s § 142 CSP a rozhodnúť o jeho neprípustení) a poukázal na to, že žalobca v priebehu konania na výzvu súdu špecifikoval žalobný návrh už vo svojom podaní zo dňa 22.08.2017, v ktorom poukazoval na zmluvu o povolenom prečerpaní, z ktorej odvodzoval svoj nárok. Ako vyplýva z jej obsahu, je nadväzujúca na zmluvu o zriadení účtu a z toho dôvodu bude povinnosťou súdu prvej inštancie prejednať žalobu a vo veci rozhodnúť.

5./ S poukazom na uvedené rozhodnutie súdu druhej inštancie bola žaloba žalobcu súdom opätovne posúdená spolu s predloženými dokladmi a súd zistil, že sporové strany dňa 14.08.2014 uzavreli zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, obsahom ktorej bola zmluva o zriadení účtu č. 9152503003 pre žalovanú ako aj zmluva o vydaní a používaní platobnej karty, zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva spolu so žiadosťou o špecifikáciu služby SMS notifikácia. V súvislosti so zmluvou o zriadení účtu následne sporové strany dňa 10.12.2014 uzavreli zmluvu o povolenom prečerpaní na účte, na základe ktorej žalobca zriadil žalovanej povolené prečerpanie do výšky limitu 1.000 eur na jej účte č. 9152503003 pri variabilnej úrokovej sadzbe 19,9% ročne a to v zmysle podmienok uvedených vo Všeobecných obchodných podmienkach v platnom znení, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy. V bode 2 zmluvy boli uvedené poplatky a náklady, ktoré môžu byť klientovi inkasované a v bode 3 bol klient upozornený na povinnosť dodržiavať dohodnutú výšku limitu povoleného prečerpania s tým, že prekročenie tohto limitu bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok okrem iného aj stanovenie okamžitej splatnosti povoleného prečerpania a následné vymáhanie. Podľa bodu 4 zmluvy sa klient zaviazal vrátiť banke všetky čerpané peňažné prostriedky a zaplatiť poplatky, úroky a ďalšie príslušenstvo.

6./ Žalovaná sa dostala na účte do nepovoleného prečerpania a preto bola žalobcom listom zo dňa 03.04.2017 (č.l. 134) vyzvaná na vysporiadanie nepovoleného debetného zostatku s tým, že nepovolené prečerpanie je vo výške 934,27 eura a žalobca žiadal žalovanú o vyrovnanie nepovoleného prečerpania v sume 964,27 eura do 08.04.2017. Uvedená výzva bola žalovanej doručená dňa 10.04.2017, avšak žalovaná debetný zostatok na účte nevyrovnala a preto žalobca znížil žalovanej limit povoleného prečerpania na 0 eur dňa 01.02.2017, debetný zostatok na účte žalovanej vo výške 1.002,10 eura previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet a dňom 11.05.2017 vykonal zatvorenie účtu žalovanej. Pohľadávka vo výške 1.002,10 eura predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými obratmi vo výške 36.966,99 eura a všetkými kreditnými obratmi vo výške 35.964,89 eura a keďže žalovaná tento debetný zostatok na účet žalobcovi neuhradila, tak sa domáhal jeho zaplataenia súdnou cestou spolu s 28% ročným úrokom zo sumy 1.002,10 eura od 12.05.2017 do zaplataenia.

Podľa § 708 ods.1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.
Podľa ods.2 na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 ObZ, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ods.3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods.4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom do 31.12.2014, na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a/ až d/ a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

Podľa § 10 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:
a/ podľa § 9 ods. 2 písm. a/, b/, d/, f/, g/, i/ a w/,
b/ povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
c/ výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

Podľa § 11 ods. 1 písm. c/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1.

7./ Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 1.002,10 eura s príslušenstvom je dôvodná, i keď nie v celom rozsahu. Je nesporné, že žalobca a žalovaná dňa 14.08.2014 uzavreli zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej bol žalovanej zriadený účet a na túto zmluvu nadväzovala zmluva o povolenom prečerpaní na účte uzavretá sporovými stranami dňa 10.12.2014. Keďže zmluva o povolenom prečerpaní na účte je zmluvou spotrebiteľskou upravenou v ustanovení § 1 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom do 31.12.2014, tak súd posudzoval uvedenú zmluvu a nároky žalobcu z nej vyplývajúce z tohto hľadiska a skúmal, či táto zmluva obsahuje povinné zákonom stanovené náležitosti podľa § 10 ods. 1 citovaného zákona. Skutočnosť, že sporové strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie vyplýva z bodu 8.13 všeobecných obchodných podmienok Prima banka Slovensko a.s. (ďalej len VOP) účinných od 20.05.2014 (č.l. 17) , kde sa v závere tohto ustanovenia uvádza, že povolené prečerpanie je splatné na požiadanie, to znamená, že klient musí vrátiť peňažné prostriedky v bankou určenej lehote. Pokiaľ ide o povinné náležitosti zmluvy uvedené v § 10 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z., tak samotná zmluva o povolenom prečerpaní na účte obsahuje označenie druhu spotrebiteľského úveru (povolené prečerpanie na účte), obchodné meno a ďalšie identifikačné údaje veriteľa ako aj identifikáciu spotrebiteľa v zmysle § 9 ods. 2 písm. b/ a d/ zákona č. 129/2010 Z.z. Doba

trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z.) je uvedená v bode 8.13 VOP, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy a podľa tohto ustanovenia povolené prečerpanie sa poskytuje na dobu neurčitú a povolené prečerpanie je splatné na požiadanie to znamená, že klient musí vrátiť peňažné prostriedky v bankou určenej lehote. V tomto ustanovení je upravené aj právo klienta vypovedať poskytnutie povoleného prečerpania a právo banky na odstúpenie od zmluvy resp. na jej vypovedanie. Celková výška a konkrétna mena spotrebiteľského úveru je uvedená v zmluve v bode 1., podľa ktorej sa povolené prečerpanie zriaďuje klientovi do výšky limitu 1.000 eur. V tomto bode je uvedená aj úroková sadzba spotrebiteľského úveru s tým, že sa jedná o variabilnú úrokovú sadzbu vo výške 19,9% ročne. Právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. w zákona č. 129/2010 Z.z.) je upravené nielen v bode 8.13 VOP, ale aj v bode 13.2 VOP a táto úprava je v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré sú vo VOP citované. Povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške (§ 10 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z.) je upravená v ustanovení bodu 8.13 VOP s tým, že povolené prečerpanie je splatné na požiadanie a taktiež v samotnej zmluve v bode 4., kde je uvedené, že klient sa zaväzuje vrátiť banke všetky čerpané peňažné prostriedky a zaplatiť poplatky, úroky a ďalšie príslušenstvo. Výška poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom je špecifikovaná v bode 2. zmluvy o povolenom prečerpaní na účte, kde sú uvedené poplatky za úkony prevedené bankou. Taktiež je tu uvedené, za akých podmienok môže banka tieto poplatky meniť a to z vážneho objektívneho dôvodu alebo po dohode s klientom. Z uvedeného vyplýva, že zmluva o povolenom prečerpaní na účte uzavretá stranami dňa 10.12.2014 obsahuje všetky náležitosti uvedené v § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a preto nie je možné poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovaná si nespĺnila svoju povinnosť mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie jednotlivých transakcií a v dôsledku toho sa dostala do nepovoleného prečerpania, pričom debetný zostatok na jej účte žalobca previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet a dňom 11.05.2017 zatvoril účet žalovanej, tak bolo povinnosťou žalovanej uhradiť debetný zostatok vyplývajúci z porušenia zmluvy o povolenom prečerpaní na účte a tento debetný zostatok predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými obratmi v sume 36.966,99 eura a medzi všetkými kreditnými obratmi v sume 35.964,89 eura, čo činí 1.002,10 eura. Na základe uvedeného súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1.002,10 eura s tým, že podľa § 232 ods. 3,4 CSP umožnil žalovanej dlh zaplatiť v splátkach po 50 eur mesačne, nakoľko žalovaná na pojednávaní dňa 13.02.2018 (pojednávanie dňa 23.11.2018 sa žalovaná nezúčastnila, pričom sa písomne ospravedlnila z dôvodu práceneschopnosti, avšak nepožiadala o odročenie pojednávania a preto súd podľa § 180 CSP rozhodol, že sa bude pojednávať v jej neprítomnosti) uviedla, že je v zlej finančnej situácii a nie je schopná platiť ani minimálne splátky, avšak podľa názoru súdu výška takto stanovených splátok je primeraná výške dlhu žalovanej a dobe, po ktorú splátky bude musieť uhrádzať a v možnostiach žalovanej je, aby tieto minimálne splátky uhrádzala.

8./ V časti o zaplatenie úrokov vo výške 28% ročne zo sumy 1.002,10 eura od 12.05.2017 do zaplatenia súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, pretože žalobca písomne vyzval žalovanú dňa 03.04.2017 na vysporiadanie nepovoleného debetného zostatku na jej účte a vyrovnanie nepovoleného prečerpania v sume 964,27 eura do 08.04.2017 a keď žalovaná na túto výzvu nereagovala, tak žalobca zatvoril účet žalovanej a dňa 11.05.2017 debetný zostatok na tomto účte previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet a zároveň znížil žalovanej limit povoleného prečerpania na 0 eur dňom 01.02.2017, čím prakticky znemožnil žalovanej realizovať ďalšie povolené prečerpanie a zo strany žalobcu tieto úkony je možné hodnotiť ako zosplatenie spotrebiteľského úveru, ktorý už ďalej nie je možné čerpať a povinnosťou spotrebiteľa je zaplatiť dlh, ktorý týmto zosplatením vznikol v celom rozsahu. Napriek tomu si však žalobca uplatnil voči žalovanej aj zaplatenie úroku vo výške 28% ročne zo sumy debetného zostatku od 12.05.2017 do zaplatenia s poukazom na bod 3.12 VOP, ktorý však upravuje nepovolené prečerpanie s tým, že ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať a po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby, avšak podľa názoru súdu nepovolené prečerpanie bolo žalobcom uzatvorené dňa 11.05.2017, keď debetný zostatok na účte žalovanej previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet a zároveň ešte predtým žalovanej bol limit povoleného prečerpania znížený na 0 eur, čím jej bolo znemožnené nakladať ďalej s finančnými prostriedkami na účte a preto žalobcovi po zosplatení úveru už nepatria dojednané úroky. Tento svoj názor súd opiera aj o súčasnú rozhodovaciu prax súdov, podľa ktorej veriteľovi prináleží zmluvne dohodnutý úrok ako cena peňazí predstavujúca odplatu za nemožnosť veriteľa počas trvania zmluvného vzťahu s istinou úveru nakladať a dosahovať zisk a tento dohodnutý úrok predstavuje zisk pre veriteľa splácaný spolu so splátkami úveru, ale v prípade predčasného

zosplatnenia úveru na základe jednostranného úkonu veriteľa dochádza k odlišnej situácii, pretože veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru vrátane úrokov, kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Zosplatnením úveru stráca dlžník právo mať peňažné prostriedky poskytnuté veriteľom, tieto užívať a splácať v splátkach a vzniká mu povinnosť ich vrátiť v celom rozsahu veriteľovi spolu s kapitalizovaným úrokom do zosplatnenia a v prípade, že si túto svoju povinnosť nesplní, veriteľ má možnosť zosplatnenú pohľadávku vymáhať spolu s úrokom z omeškania ako zákonnou sankciou za nesplnenie povinnosti. Úrok ako odplatné plnenie je preto možné spájať len so stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov, za čo možno považovať len stav do zosplatnenia celého úveru, keďže zosplatnením úveru dlžník stráca právo držby požičanej sumy. Je tak len na vôli veriteľa, či k využitiu inštitútu zosplatnenia úveru pristúpi, alebo nie. V tejto súvislosti nemožno tiež opomenúť, že zosplatnenie je právnym úkonom, ktorým sa mení hlavný úverový vzťah, pričom úrokový vzťah je voči nemu vzťahom akcesorickým, ktorý zaniká spolu so zánikom hlavného záväzkového vzťahu (rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 6Co/50/2017 zo dňa 13.12.2017, rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Obo/143/1998, uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012 a iné). Na základe uvedeného súd považoval nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z debetného zostatku po zatvorení účtu žalovanej a po znížení limitu povoleného prečerpania na 0 eur za neopodstatnený a preto v tejto časti žalobu zamietol.

9./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa úspechu strán v konaní, pričom žalobca mal úspech v konaní do výšky 68,88 % (v plnom rozsahu mu bola priznaná istina pohľadávky v sume 1.002,10 eura, avšak bol neúspešný v časti príslušenstva pohľadávky t.j. úrokov vo výške 28% ročne zo sumy 1.002,10 eura od 12.05.2017 do vyhlásenia rozsudku t.j. do 21.12.2018, čo predstavuje 45,18% zo sumy 1.002,10 eura, keď za obdobie od 12.05.2017 do 12.05.2018 činia úroky 28% zo sumy 1.002,10 eura a za obdobie od 12.05.2018 do 21.12.2018 predstavujú úroky 17,18 % z tejto sumy, čo je spolu 45,18% a v peňažnom vyjadrení to predstavuje 452,75 eura a teda súd rozhodoval o pohľadávke žalobcu spolu vo výške 1.454,85 eura a priznaných mu z tejto sumy bolo 1.002,10 eura) a žalovaná do výšky 31,12% a teda čistý úspech žalobcu predstavuje 37,76% (68,88% - 31,12%) a z toho dôvodu súd zaviazal žalovanú na náhradu trov konania v tejto výške s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).